

1ο Μαθητικό Συνέδριο Πολιτιστικών Προγραμμάτων Τοπικής Ιστορίας «*Εστιά(ΖΩ) στον τόπο μου*»

Μελοποιημένο ποίημα «*Μαρτυρικά
Καλάβρυτα*»

Πρωτότυπη μουσική σύνθεση: Ι. Γιαννόπουλος
Τραγούδι: Ι. Γιαννόπουλος
Στίχοι: Ισμήνη Καβαλλάρη

Μαρτυρικά Καλάβρυτα

Καλάβρυτα, τόπος ιερός και καθαγιασμένος,
αίμα και δάκρυα πότισαν τα τίμια χώματά του
τόπος που πόνεσε πολύ, τόπος βασανισμένος
γιατί ο εχθρός αφάνισε άδικα τα παιδιά του.

Άντρες, καμάρια του χωριού, λεβέντες, παλικάρια,
πού' χαν μπροστά τους τη ζωή, να ζήσουν, να
χαρούν

με μια ριπή, φόνου ριπή, τους ρίξαν στα χορτάρια
και κλείσανε τα βλέφαρα δίχως μια λέξη να πουν.

Μαρτυρικά Καλάβρυτα

Ήταν Δεκέμβρης, δεκατρείς, μια θλιβερή
Δευτέρα,
ξημέρωσε κι απλώθηκε παντού η συμφορά,
ήτανε μέρα πένθιμη, ήτανε μαύρη μέρα
γιατί τα σπίτια άδειασαν κι έμειναν ορφανά.

Γυναίκες, χήρες και γονείς που χάσαν τα παιδιά
τους
ποτέ τους δεν τους ξέχασαν κι ούτε τους
λησμονούνε
κι εκεί στα μνήματα ψηλά σέρνουν τα βήματά
τους

Μαρτυρικά Καλάβρυτα

Ένα λουλούδι ακουμπούν κι ανάβουνε καντήλι
μπρος στη φωτογραφία τους με βλέφαρα υγρά,
πικρά, καημός, παράπονο βγαίνει βουβά απ'τα
χείλη
στης Παναγιάς το εικόνισμα ζητούν παρηγοριά.

Δύσκολα χρόνια και πικρά, φριχτές θηριωδίες
αλύπητα θανάτωναν ανθρώπινες ψυχές
να ξεθυμάνουν γύρευαν με ανθρωποθυσίες
χωρίς ντροπή, χωρίς Θεό και δίχως ενοχές.

Μαρτυρικά Καλάβρυτα

Πού πήγε ο πολιτισμός κι η ανθρωπιά; Πού πήγαν;
Έρθαν, σκόρπισαν συμφορά, ρήμαξαν, κάψαν,
φύγαν.

Αυτοί που θυσιάστηκαν περήφανοι κι ωραίοι
ας ευχηθούμε όλοι μαζί να' ναι οι τελευταίοι.